

CERCETĂRI ASUPRA PUPARIULUI LA NYCTERIBIIDAE (DIPTERA—PUPIPARA)

DE

ANCA DECU-BURGHELE

*Comunicare prezentată de C. MANOLACHE, membru corespondent al Academiei R.P.R.,
în ședința din 3 mai 1963*

În multe din peșterile cercetate în ultimii trei ani în Oltenia se adăpostesc colonii mari de lileci, temporare sau permanente. Astfel sunt: în peștera Topolnita, *Miniopterus schreibersii* Kubl. și *Rhinolophus blasii* Peters., în Peștera Mare de la Balta, *R. ferrumequinum* Schreib., în peștera de la Izverna, *Myotis myotis* Bork., în peștera de la Cloșani și Peștera Vacilor din Steiul Orzeștilor, *R. blasii*, în Peștera Lilecilor de la Mănăstirea Bistrița, *M. schreibersii*, *R. ferrumequinum*, *M. myotis*, *Pipistrellus pipistrellus* Schreiber.

Din ultimele două, unde coloniile sunt joase, la 1,50—2 m de podea, am colectat, de pe tavan, pupe de *Nycteribiidae*.

După cum bine se cunoaște din biologia acestor paraziți, femelele părăsesc gazda și trec pe pereții sau tavanul peșterii în vederea depunerii larvelor foarte avansate în dezvoltare, care se împupează imediat. Ultimul tegument larvar se întărește și ia aspectul unui cocon brun-negricios care aderă bine de substrat, astfel încit cu greu poate fi desprins fără a-l distrugă.

În dreptul coloniilor se găsește în număr mare asemenea puparii, uneori acoperind aproape în întregime tavanul, ca de pildă în Peștera Lilecilor de la Mănăstirea Bistrița.

Din pupariile desprinse cu grijă și aduse în laborator, am obținut adulții aparținând la cinci specii: *Nycteribia (Nycteribia) latreillii* Leach., *N. (N.) schmidlii* Schin., *N. (Styliidia) biarticulata* Speiser, *Penicillidium conspicua* Speiser și *P. dufourii* West.

Între pupariile acestor specii am observat diferențe în ceea ce privește talia, forma pupariului, structura tegumentului și poziția stigmelor.

Deosebirea este greu de făcut numai între pupariile de *Penicillidia conspicua* și *P. dufourii*.

Existența caracterelor specifice constante la pupariile de nicteribiide ne-a făcut să întreprindem un studiu mai detaliat asupra lor.

Unii lileci migrează la distanțe mari și chiar în interiorul acleiași peșteri își schimbă locul în căutarea unor condiții cît mai favorabile de microclimat.

Pupariile, elemente statice, rămân prinse de tavan chiar după ce lileci părăsesc locurile respective. Cunoșcind specificitatea parazitară a nicteribiidelor – azi unanim recunoscută – ne dăm seama că prezența pupariilor pe tavanul unei peșteri indică speciile de lileci care compun coloniile de naștere sau de hibernare în acea peșteră. În sprijinul celor arătate, vom semnala următoarele :

În Peștera Liliecilor de la Mănăstirea Bistrița am colectat la 24.I.1961 de pe tavanul sălii mari, pupe de *Penicillidia conspicua*, *P. dufourii*, *Nycteribia latreillii* și *N. schmidlii*.

La această dată în locul respectiv se afla numai colonia de miniopteri și în fisurile din vecinătate, indivizi izolați de *Pipistrellus pipistrellus*. Astfel prezența pupariilor de *P. dufourii* și *N. latreillii*, paraziți specifici ai lui *Myotis*, părea inexplicabilă. Însă din datele celor care au întreprins deplasări lunare la această peșteră (4) reiese că în aprilie se constituie aici o mare colonie mixtă de *Myotis myotis* și *Miniopterus schreibersii*. Colonia de *Myotis* este de naștere, temporară în această peșteră. Pupariile de *P. dufourii* și *N. latreillii* rămân pe tavan și după ce colonia părăsește peșteră, ca o mărturie a perindării lilecilor pe aici în timpul verii.

Peștera Vacilor din Steiul Orzeștilor a fost cercetată în mai multe rînduri : 10.VIII.1959, 27.III.1, VIII, 20.X.1960, 14.II, 25.IV, 10.VII.1961. Colonii de lileci am găsit cu toate acestea numai de două ori, la 10.VIII.1959, o colonie de *M. myotis* și la 20.X.1960, una de *R. blasii*. În această peșteră am colectat pupe de *P. dufourii*, *N. biarticulata* și *N. schmidlii*. Prezența a zeci de puparii aparținând ultimei specii, *N. schmidlii* parazit specific al lui *Miniopterus schreibersii*, ne arată clar că și acești lileci fac parte dintre oaspeții peșterii, cu toate că nu i-am găsit niciodată pînă acum.

Prezența acestui unic stadiu liber, neparazitar, în dezvoltarea nicteribiidelor, este importantă și din alt punct de vedere și anume pentru problema specificității parazitare.

Din observațiile diversilor specialiști (9), (4) și din cele ale noastre, efectuate în peșterile Olteniei, reiese că adesea în peșteri se întâlnesc colonii mixte. În Peștera Liliecilor de la Mănăstirea Bistrița *Myotis myotis* cu *Miniopterus schreibersii*, sau ultimul cu *Pipistrellus pipistrellus*, în peștera Fușteica *M. myotis* cu *M. capaccini*, *Rhinolophus ferrumequinum* și *M. schreibersii*. Pe pereții acestor peșteri se găsesc puparii de diferite specii. Indivizii proaspăt eclozați deplasindu-se pe tavanul peșterii în căutarea unei gazde trec pe primul liliac care le iese în cale, acesta putind fi o gazdă specifică sau nespecifică. Menționăm însă că prezența unui nicteribid pe o gazdă nespecifică trebuie înțeleasă, aşa după cum bine a arătat-o A. St e-

f a n e l l i, nu numai accidentală, dar și provizorie. Căci de îndată ce va avea ocazia, și aceasta tocmai prin conviețuirea în aceeași colonie a mai multor specii de chiroptere, parazitul va trece pe specia-gazdă preferată. Așadar, prezența în acele puține cazuri a nicteribiidelor pe gazde nespecifice, și găsește explicația în obiceiul lileicilor de a se aduna în colonii mari, uneori mixte, precum și în dezvoltarea paraziților.

Parazitismul nicteribiidelor apare clar legat de o anumită specie de chiroptere sau mai multe specii cu afinități mai strâns între ele, ca de pildă diferitele specii de *Rhinolophus*.

Dintre speciile palearctice de nicteribiide pînă în prezent au fost descrise pupariile următoarelor specii: *Nycteribia (N.) pedicularia* Latr., *N. (Acrocholidia) vexata* West., *Penicillidia monoceros* Speiser, *Basilia nana* Theod. și *B. nattereri* Kol.

A. S t e f a n e l l i a observat puparii de nicteribiide (*N. pedicularia*, *N. schmidlii*, *N. (A.) vexata*, *N. (S.) biarticulata*, *P. conspicua* și *P. du-fourii*), într-o peșteră din apropierea Romei, însă nu le-a descris.

În cele ce urmează dăm descrierea detaliată a unui pupariu.

Pupariul are o lungime cuprinsă între 2 și 3,5 mm și este de forma unei calote — care văzută dorsal apare mai îngustată la extremitatea posterioară — avînd o suprafață plană, ventrală, cu care aderă de substrat și una dorsală convexă. Fața ventrală este membranoasă, transparentă; numai la marginea, de jur împrejur, este mai chitinizată și se continuă cu o bordură de aceeași natură, dincolo de linia de unire cu fața dorsală. Este destul să privim prin transparența feței ventrale, desprinzînd cu multă atenție pupariul, spre a ne da seama de specia de nicteribiid și chiar de sex. Fața dorsală este chitinizată, de culoare brună-negricioasă și pe ea se văd în jumătatea posterioară două perechi de stigme funcționale: una anteroiară și alta posterioară. Cele anteroare sunt depărtate una de alta; cele posterioare sunt foarte apropiate și puțin în urma lor se găsește orificiul anal. Stigmele anteroare și posterioare de pe aceeași parte sunt unite între ele prin trunchiuri traheene de anastomoză. Pe traiectul acestor trahei, puțin înaintea jumătății lor, se găsește cîte un plexus din care se desprind capetele a trei ramuri. Tot în jumătatea posterioară, pe laturi, la unele puparii se observă 6 perechi de pete rotunde, clare, fără orificii, care par a reprezenta stigme nefuncționale.

În jumătatea anteroară se distinge o linie de sutură arcuită, eliptică. Adultul părăsește pupariul printr-un orificiu creat prin desprinderea unui căpăcel, care se face tocmai pe acastă linie de sutură.

Pupariile diferitelor specii se deosebesc prin: talie, aspect general și prin tururile dorsoventrală; structura tegumentului feței dorsale a pupariului, inclusiv a căpăcelului; distanța dintre stigmele anteroare și linia de sutură, cu mici variații intraspecifice. Pentru a vedea mai bine poziția stigmelor anteroare față de această linie, în descrierea pupariilor ce urmăză am folosit *raportul* dintre distanța de la sutură la extremitatea posterioară și distanța de la sutură la stigmele anteroare.

Prezentăm descrierea pupariilor celor cinci specii de nicteribiide, raportîndu-ne numai la caracterele diferențiale.

Penicillidia dufourii Westwood, 1835

Lungime 3,4 mm, lățime maximă 2,88 mm.

Pupariul lat, oval și ușor alungit la extremitatea posterioară (fig. 1, H). Suprafața netedă cu excepția zonei dintre stigmele anterioare și sutură care este slab striată. Pe căpăcel se observă o striație neregulată foarte fină și cîteva striuri suborizontale mai accentuate, la extremitatea anterioară a pupariului (fig. 1, I).

Stigmele anterioare depărtate de linia de sutură. Raport : 2,18. Linia de sutură este situată aproape de mijlocul pupariului. Stigmele nefuncționale nevizibile la toate exemplarele.

Proveniența materialului : Peștera Gura Dobrogei, 26.VII. 1962 (leg. M a r g a r e t a D u m i t r e s c u și T. O r g h i d a n). Peștera Vaciilor din Steiul Orzeștilor, 10.VII.1961, 20.X.1960, 1.VIII.1960. Peștera Lilieciilor de la Mănăstirea Bistrița, 24.I.1961 (leg. V. D e c u).

Penicillidia conspicua Speiser, 1901

Lungime 3,22 mm, lățime maximă 2,7 mm.

Pupariul se deosebește greu de cel de *P. dufourii*. Forma mai îngustată la extremitatea posterioară, vizibilă în desen (fig. 1,G) nu este constantă la toate pupariile. Unicul criteriu mai constant de diferențiere este talia, mai mică la *Penicillidia conspicua*.

Stigmele anterioare ceva mai apropiate de linia de sutură decât la *P. dufourii*. Raport : 2,70.

Proveniența materialului : Peștera Gura Dobrogei, 26.VII.1962 (leg. M a r g a r e t a D u m i t r e s c u și T. O r g h i d a n). Peștera Lilieciilor de la Mănăstirea Bistrița, 24.I. 1961 (leg. V. D e c u).

Nycteribia (Stylidia) biarticulata Hermann, 1804

Lungime 2,3 mm, lățime maximă 1,82 mm.

Dintre toate speciile studiate, *Nycteribia biarticulata* are pupariul cel mai turtit dorsoventral (fig. 1, E). Suprafața acestuia este foarte netedă. Cea a căpăcelului este striată în toate sensurile, striurile îndesindu-se spre extremitatea anterioară (fig. 1, F).

Stigmele anterioare mai apropiate de linia de sutură ca la *Penicillidia*. Raport : 3,8. Stigmele nefuncționale sunt bine vizibile pe laturile pupariului, sub forma unor pete clare.

Ca talie, *Nycteribia biarticulata* este intermediară între *N. latreilli* și *N. schmidlii*.

Proveniența materialului : Peștera Vacilor din Steiul Orzeștilor, 10.VIII,20.X.1960, 10.VII.1961.

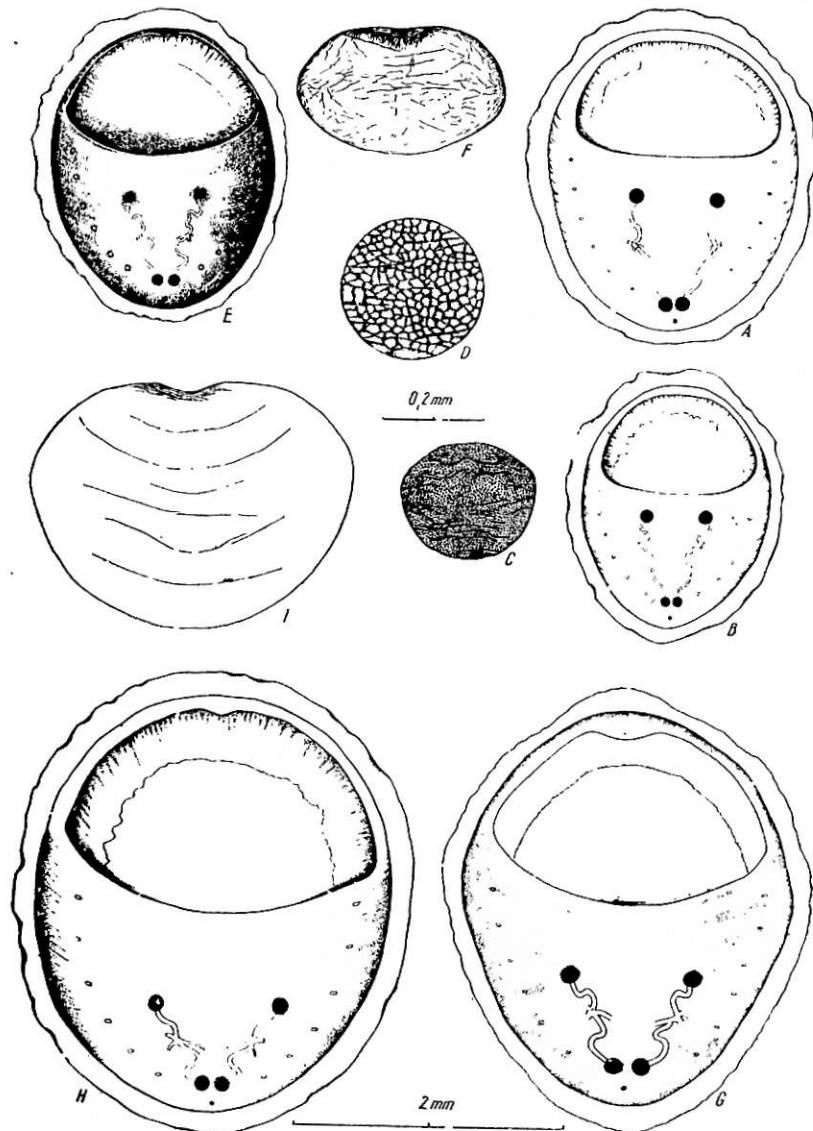

Fig. 1. — A, Pupariul de *Nycteribia latreillii* Leach. B, Pupariul de *Nycteribia schmidlii* Schiner. C, Căpăcelul pupariului de *N. schmidlii* Schiner. D, Zonă din același căpăcel mărită pentru a se vedea granulația. E, Pupariul de *N. (Styliidia) biarticulata* Hermann. F, Căpăcelul pupariului de *N. (S.) biarticulata* Hermann. G, Pupariul de *Penicillidia conspicua* Speiser. H, Pupariul de *P. dufouri* Westwood. I, Căpăcelul pupariului de *P. dufouri* Westwood.

Nyeteribia (Nyeteribia) latreillii Leach, 1817

Lungime 2,5 mm, lățime maximă 2,1 mm.

Pupariul, destul de dezvoltat, este cel mai mare dintre speciile genului *Nyeteribia* găsite la noi; are forma ovală, largă, foarte puțin ingustată la extremitatea posterioară (fig. 1, A). Suprafața lui este rugoasă, cu o granulație mai puternică spre mijloc, în jurul stigmelor anterioare. Granulația de tipul celei din figura 1, D. Suprafața căpăcelului este de asemenea rugoasă, cu trei benzi orizontale mai întunecate decât restul căpăcelului, avind granulație mai puternică.

Stigmele anterioare apropiate de linia de sutură. Raport: 5,3. Stigmele nefuncționale vizibile sub forma unor pete mai clare decât restul pupariului.

Proveniența materialului: Peștera Lilieciilor de la Mănăstirea Bistrița, 24.I.1961 (leg. V. Deceu).

Nyeteribia (N.) schmidlii Schiner, 1853

Lungime 2 mm, lățime maximă 1,56 mm.

Dintre pupariile studiate este cel mai mic, de formă ovală, și cel mai efilat la extremitatea posterioară (fig. 1, B). Suprafața lui este mult mai rugoasă în special pe căpăcel (fig. 1, C).

Stigmele anterioare apropiate de linia de sutură. Raport: 8,3.

Ca și la *N. latreillii*, stigmele nefuncționale sunt bine vizibile pe laturile pupariului.

Proveniența materialului: Peștera Vacilor din Steiul Orzeștilor, 1.VIII. 20.X.1960, 10.VII.1961. Peștera Lilieciilor de la Mănăstirea Bistrița, 24.I.1961 (leg. V. Deceu).

*Institutul de speologie „E. Racoviță”
București*

ИССЛЕДОВАНИЕ ПУПАРИЕВ У NYCTERIBIIDAE (DIPTERA — PUPIPARA)

РЕЗЮМЕ

В работе дается подробное описание пупариев у видов *Penicillidium dufouri* West., *P. conspicua* Speiser, *Nyeteribia (Styliidia) biarticulata* Herm., *N. (N.) latreillii* Leach., *N. (N.) schmidlii* Schiner.

Пупарии обладают рядом признаков, используемых, для определения видов: размеры, форма, структура тегумента, расположение дыхалец (стигм) по отношению к линии шва.

Присутствие пупариев на потолке пещеры может дать указание относительно видов летучих мышей, укрывающихся в этой пещере даже и в случае их отсутствия. Это объясняется сильно выраженной специфичностью паразитизма у Nyeteribiidae.

ОБЪЯСНЕНИЕ РИСУНКОВ

Рис. 1. — A — Пупарий *Nycteribia latreillii* Leach.; B — пупарий *Nycteribia schmidlii* Schiner; C — крышечка пупария *N. schmidlii* Schiner; D — часть той же крышечки в увеличенном виде, чтобы видеть зернистость строения; E — пупарий *N. (Stylidia) biarticulata* Hermann; F — крышечка пупария *N. (S.) biarticulata* Hermann; G — пупарий *Penicillidia conspicua* Speiser; H — пупарий *P. dufourii* Westwood; I — крышечка пупария *P. dufourii* Westwood.

RECHERCHES SUR LE PUPARIUM DE NYCTERIBIIDAE (DIPTERA — PUPIPARA)

RÉSUMÉ

On décrit de façon détaillée les puparia de *Penicillidia dufourii* West., *P. conspicua* Speiser, *Nycteribia (Stylidia) biarticulata* Herm., *N. (N.) latreillii* Leach., *N. (N.) schmidlii* Schiner, dont certains caractères permettent l'identification des espèces ; il s'agit de la taille, de l'aspect général, de la structure du tégument, de la position des stigmes par rapport à la ligne suturale.

La présence de certains puparia sur le plafond ou sur les parois d'une grotte, peut indiquer les espèces de chauves-souris hébergées par la grotte, en l'absence même de celles-ci, grâce à la spécificité parasitaire accentuée des espèces de *Nycteribiidae*.

EXPLICATION DES FIGURES

Fig. 1. — A, Puparium de *Nycteribia latreillii* Leach; B, puparium de *Nycteribia schmidlii* Schiner; C, opercule du puparium de *N. schmidlii* Schiner; D, zone du même opercule, grossie afin de permettre d'en voir la granulation; E, puparium de *N. (Stylidia) biarticulata* Hermann; F, opercule du puparium de *N. (S.) biarticulata* Hermann; G, puparium de *Penicillidia conspicua* Speiser; H, puparium de *P. dufourii* Westwood; I, opereule du puparium de *P. dufourii* Westwood.

BIBLIOGRAFIE

1. BALCELLS E., *Datos para el estudio de la fauna pupipara de los quirópteros en España*, Speleón, 1956, 6.
2. — *Las moscas apteras (Nycteribiidae) de los murciélagos cavernícolas del norte-central Iberico (con un rezumen descriptivo de la biología del grupo)*, Munibe Grupo de Ciencias Naturales Aranzadi, 1961, 2.
3. DECU-BURGHELE A., *Contribuție la cunoașterea nycteribiidelor (Diptera, Pupipara) din fauna Republicii Populare Române*, St. și cerc. biol., Seria biol. anim., 1962, XIV, 2.
4. DUMITRESCU M., TANASACHE J. și ORGHIDAN TR., *Contribuții la studiul biologiei Chiropterelor. Dinamica și hibernația Chiropterelor din peștera Lileieciilor de la Mlnăstirea Bistrița*, Bul. științ. Acad. R.P.R., Secțiunea de științe biologice, agronomice, geologice și geografice, 1955, VII, 2.

5. FALCOZ L., *Pupipara (Diptères)*, Biospeologica, seria I, **XLIX**; Arch. Zool. expér. et Gén., 1923, **61**, 4.
6. HENNIG W., *Die Larvenformen der Dipteren*, Berlin, 1952, parteas a 3-a.
7. RODEHAIN J. et BEQUAERT J., *Observations sur la biologie de Cyclopodia greefi Karsch, Nycteribidae parasite d'une chauve-souris congolaise*, Bull. Soc. Zool. France, 1915, **40**.
8. SCOTT H., *The Puparium of Nycteribida (Listropodia) peculiaria Latr., with general remarks on this Stage in Nycteribidae*, Ent. mon. Mag., 1934, **70**.
9. STEFANELLI A., *Affinità sistematiche dei chiroteri e parassitismo dei Nycteribiidae, Diptera, Pupipara*, Riv. di Parasit., 1942, **VI**, 1—2.
10. WEBER H., *Grundriß der Insektenkunde*, Stuttgart, 1954.